

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.540 van 22 november 1999
in de zaak A. 85.380/IX-1908.**

In zake : Daniel VAN 'T VELD,
wonende te BRAKEL,
Poortერი 12

tegen :

de Vaste Wervingssecretaris.

DE wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Daniel VAN 'T VELD op 29 juni 1999 heeft ingediend om in het algemeen de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 29 april 1999 uitgaande van de Vaste Wervingssecretaris en waarbij hij niet geslaagd wordt verklaard in het examen ENV98324 voor de werving van secretaris van het OCMW te Oostende en meer specifiek in hoofddorde het tweede gedeelte van het examen te schorsen, een nieuw assessment te bevelen met een nieuwe en bevoegde jury en in ondergeschikte orde het gehele examen te schorsen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 oktober 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 1 oktober 1998 maakt de raad van het OCMW van Oostende een oproep bekend voor het begeven van de betrekking van secretaris. In die oproep worden de toelatingsvoorwaarden opgesomd alsmede het examenprogramma. Dit laatste wordt als volgt weergegeven :

"1. Schriftelijk gedeelte (duur : 4 uur) (40 punten - te behalen minimum : minstens 60% van de punten in elk onderdeel, hetzij minimum 24 punten op het totaal om tot het volgend gedeelte toegelaten te worden).

In het gedeelte zal nagegaan worden of de kandidaten de nodige basiskennis hebben van de wetgeving met betrekking tot de werking van de centra voor maatschappelijk welzijn (10 punten), het administratief en grondwettelijk recht (10 punten), de gemeentewet (10 punten), het burgerlijk en het sociaal recht (10 punten), en deze basiskennis kunnen toepassen.

(...)

2. Psychotechnisch gedeelte

a) computergestuurd gedeelte (evaluatie van de voor de functie vereiste geschiktheid aan de hand van een persoonlijkheidsvragenlijst). Dit gedeelte geldt enkel als informatie bij het volgende gedeelte.

b) Assessmentcenter, inclusief mondeling gedeelte (60 punten - te behalen minimum : 36 punten)

In dit gedeelte zal aan de hand van één of meerdere situatieproeven nagegaan worden of het profiel van de kandidaat beantwoordt aan de specifieke vereisten van de functie. Het assessmentcenter bevat in elk geval ook een interview, waarin verder ingegaan zal worden op de wijze waarop de kandidaat de situatieproeven aangepakt heeft; tevens zal gepeild worden naar de motivatie en de belangstelling van de kandidaat voor het werkterrein.

Om als geslaagd te kunnen beschouwd worden over het totaal van het examen moeten de kandidaten minstens 65% behalen op het totaal van de punten van deel 1 en deel 2-b), hetzij 65 punten op 100".

Zoals verder wordt besproken bij het eerste middel bevat de versie van de oproep tot de kandidaten die verzoeker in zijn bezit heeft de vermelding "de gemeentewet (10 punten)" niet.

1.2. Verzoeker schrijft zich in voor het examen en vraagt op 4 november 1998 aan het Vast Wervingssecretariaat om een meer gedetailleerd examenprogramma voor de proeven van het eerste gedeelte en een nauwere beschrijving van wat wordt verwacht of dient te worden voorbereid bij het psychotechnisch gedeelte.

Hij krijgt hierop geen antwoord.

1.3. Bij brief van 12 januari 1999 wordt hij dan uitgenodigd voor het schriftelijk gedeelte. Naar aanleiding van die oproep vraagt hij bij brief van 30 januari 1999 opnieuw welk examenprogramma dient te worden gevolgd. Hij meent dat het programma dat door de OCMW-raad is vastgesteld verschilt van wat nu door het VWS wordt opgegeven daar er in de oproepingsbrief sprake

is van een vergelijkende tekst én van kennis van de nieuwe gemeentewet.

Ook deze brief blijft zonder antwoord.

1.4. Verzoeker neemt dan deel aan de schriftelijke proef op 6 februari 1999 en schrijft op 13 februari 1999 nogmaals de Vaste Wervingssecretaris aan. Hij herhaalt de grieven die hij reeds in zijn brief van 30 januari 1999 formuleerde over de niet overeenstemming van het examenprogramma van het VWS met dat van de OCMW-raad. Hij vraagt dat de vraag over de gemeentewet uit het examen zou worden geweerd of minstens als facultatief zou worden beschouwd.

Ook hierop komt eens te meer geen reactie vanwege de verwerende partij.

1.5. Op 30 maart 1999 laat de verwerende partij aan verzoeker weten dat hij geslaagd is voor het schriftelijk gedeelte en wordt hij uitgenodigd voor het tweede deel van het examen, dat doorgaat op 20 en 24 april 1999.

1.6. Op 29 april 1999 deelt de Vaste Wervingssecretaris aan verzoeker mee dat hij niet geslaagd is voor het examen. In de brief worden de door hem per onderdeel behaalde punten vermeld. Daaruit blijkt dat hij op het schriftelijk gedeelte 32,25/40 behaalde maar slechts 30/60 op het assessment gedeelte.

Dit is de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als middel aanvoert :

"Afgeleid van hierboven stemt het examenprogramma geenszins overeen met de OCMW-Raadsbeslissing";

2.1.2. Overwegende dat, verwijzend naar de stukken 1 en 2 van het administratief dossier, de verwerende partij antwoordt dat zij het examenprogramma zoals dat door het OCMW werd meegedeeld correct heeft uitgevoerd;

2.1.3. Overwegende dat het middel van verzoeker zo moet begrepen worden dat het examenprogramma dat door het VWS werd opgegeven de kennis van de nieuwe gemeentewet omvatte en het examenprogramma dat door de OCMW-raad werd vastgesteld niet; dat de verwerende partij en verzoeker allebei de oproep van 1 oktober 1998 van het OCMW voor het examen voorleggen maar dat op het vlak van het examenprogramma de beide documenten niet overeenkomen; dat in de versie die verzoeker voorbrengt de kennis van de gemeentewet niet is vermeld, in deze die de verwerende partij voorlegt wel; dat verzoeker voor het schriftelijk gedeelte van het examen geslaagd is en voor het vak gemeentewet als resultaat 9/10 behaalde; dat de eventuele onregelmatigheid dus geen invloed heeft gehad op verzoekers mislukking, vermits hij niet geslaagd is, niet omdat hij over de twee proeven samen niet het vereiste minimum haalde, maar wel omdat hij voor de tweede proef, die niets meer te maken heeft met de kennis van de gemeentewet, een onvoldoende score behaalde; dat verzoeker geen belang heeft bij het

middel dat bijgevolg als niet ernstig moet worden beschouwd;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als middel aanvoert dat, gezien de samenstelling van de examenjury, namelijk een OCMW-secretaris, een ambtenaar van het provinciebestuur en een ambtenaar van het VWS, en het voor de proef uitgetrokken tijdsbestek, men niet kan spreken van een behoorlijk afgenomen proef, dat volgens de vakliteratuur en vakmensen een assessmentproef afgenomen dient te worden door daartoe opgeleide personen en een dergelijke proef minimaal een halve dag, tot normaal een gehele en zelfs twee dagen duurt;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het middel slechts een vage bewering is die door geen enkel concreet element wordt gestaafd;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de proef niet op een behoorlijke manier werd afgenomen omdat ze onvoldoende lang duurde en de jury niet voldoende bevoegd was om ze te beoordelen; dat, wat het eerste element betreft, verzoeker stelt dat de proef niet lang genoeg duurde, dat volgens "vakliteratuur en vakmensen" ze minimum een halve dag moet duren; dat vastgesteld moet worden dat verzoeker zich steunt op "vakliteratuur en vakmensen" hetgeen uiteraard vaag is en de Raad niet toelaat te oordelen over de gegrondheid van zijn bewering; dat volgens het examenprogramma deze proef tot doel heeft aan de hand van één of meerdere situatieproeven na te gaan of het profiel van de kandidaat beantwoordt aan de specifieke vereisten van de functie; dat zij verder een interview bevat waarin nader wordt ingegaan op de wijze waarop de kandidaat de situatieproeven heeft aangepakt en waarin wordt gepeild naar de motivatie en de belangstelling voor het werkterrein; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de proef een kleine halve dag duurde en bestond uit een groepstaak, een presentatieoefening en

een rollenspel waarbij voor ieder van die activiteiten verschillende vaardigheden en gedragingen van de kandidaat werden beoordeeld; dat de proef werd afgesloten met een interview waarin, zoals blijkt uit de notulering, onder meer werd ingegaan op vaardigheden en gedragingen die tijdens de proeven werden beoordeeld; dat hij aldus lijkt overeen te komen met wat er in het examenreglement werd aangegeven; dat het niet evident is dat alleen omwille van de duur de proef niet op een behoorlijke manier zou zijn afgenomen; dat, wat de onderlegdheid van de jury betreft, uit de bijkomende informatie die door de verwerende partij op 25 en 27 augustus 1999 werd overgemaakt blijkt dat de jury werd voorgezeten door een ambtenaar van het VWS die vertrouwd is met dergelijke assessmentproeven en psychologe van vorming is en dat de beide andere juryleden, waarvan er één reeds eerder als jurylid had meegewerkt aan gelijkaardige examens, vooraf schriftelijk en mondeling werden gebriefd over de inhoud en de wijze van beoordelen van assessmentcenters en over wat concreet in het kader van het examen voor secretaris OCMW Oostende nagegaan moest worden; dat wanneer deze elementen worden gesteld tegenover de loutere bewering van verzoeker het allerm minst evident is dat de jury niet voldoende onderlegd was om de proef op een degelijke manier te beoordelen; dat het middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als middel aanvoert dat de jury bij de tweede proef wegens de briefwisseling met terechtwijzingen naar de jury die hij reeds gevoerd had, hem een duidelijke indruk gaf van vooringenomenheid t.o.v. zijn persoon en dat er bijgevolg een schijn was van partijdigheid;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoekers bewering door geen enkel concreet gegeven wordt gestaafd;

2.3.3. Overwegende dat verzoeker beweert dat de jury negatief vooringenomen was te zijnen opzichte omwille van de briefwisseling met terechtwijzingen ten opzichte van die jury die hij reeds had gevoerd; dat, wanneer een verzoeker beweert dat een jury niet onpartijdig was, het aan hem is om de nodige elementen aan te brengen waaruit die onpartijdigheid blijkt; dat verzoeker alleen stelt dat hij een "duidelijke indruk van vooringenomenheid" had, maar niet verduidelijkt waarop die indruk precies steunde; dat die negatieve vooringenomenheid te wijten zou zijn aan zijn "diverse briefwisseling met terechtwijzingen naar de jury toe"; dat in de stukken die hij voorbrengt, noch in het administratief dossier er enig spoor is van een voor het examen gevoerde briefwisseling die terechtwijzingen aan de jury van de tweede proef vanwege verzoeker zou bevatten; dat het middel niet ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij laat gelden dat er op geen enkel ogenblik en in geen enkel stadium van het examen een motivering of verduidelijking kwam van het examenprogramma of van de examenuitslag;

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij haar beslissing afdoende formeel heeft gemotiveerd door de toegekende punten te vermelden en dat geen enkele reglementaire bepaling haar de verplichting oplegt het examenprogramma zoals het in het examenreglement door de Raad van het OCMW van Oostende werd vastgesteld, te verduidelijken;

2.4.3. Overwegende dat wat verzoeker aan de verwerende partij verwijt is dat hij van haar geen nadere verduidelijking heeft kunnen verkrijgen over het examenprogramma; dat het dus niet gaat over het vermelden van

de motieven van een beslissing, maar over het al dan niet geven van bijkomende informatie over de juiste inhoud ervan; dat, wat het examenresultaat betreft, de motieven voor een beslissing in verband met een examen in principe vervat zijn in de punten zelf; dat deze punten alleen dan niet volstaan als motivering indien er elementen zijn die doen twijfelen aan de ernst van de gegeven punten; dat de enige elementen die verzoeker aanbrengt en die hiermee in verband kunnen worden gebracht zijn : de onvoldoende deskundigheid van de jury, de onbehoorlijke wijze waarop de proef werd afgenomen en de negatieve vooringenomenheid van de jury; dat deze elementen het voorwerp uitmaken van de andere middelen; dat vermits deze middelen, zoals hoger is gebleken, niet ernstig zijn, genoemde elementen ook geen ernstige aanwijzing vormen om de correctheid van de gegeven punten in vraag te stellen; dat het middel niet ernstig is;

2.5. Overwegende dat uit het voorgaande gebleken is dat niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig november 1900 negenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.